

vative har kørt en linje, hvor man på den ene side var villig til at bære en yderligere lempelse af lukkeloven igennem – og det kan man ikke bebrejde de to partier, for det er jo et skridt i retning af deres politik om at liberalisere – men man har ikke villet tage det medansvar, som jeg synes det ville have været anstændigt at tage, når man reelt indgår aftaler om, hvordan der skal stemmes, når man reelt forhandler med regeringen med henblik på, hvordan den endelige lov skal se ud, altså at vedkende sig det ansvar, man har haft, og være tilstrækkelig fyldt med mod og mandshjerte eller kvindehjerte til at turde stemme for lovforslaget.

Men det viste sig jo efter i tirsdags, at selv om man ikke har villet det, når man kommer i knibe, fordi man ikke kan overskue sin egen stemmeafgivning og bliver fanget i sit eget dobbeltspil, så går man med det samme ind og forhandler med regeringen og sørger for, at de ændringsforslag, som man var imod tirsdag aften, stemmer man for dagen efter, så de alligevel kommer ind. Man sørger for at lave en aftale om, hvordan man redder stumpene, og man får alligevel lov til af regeringen at undlade at stemme til det samlede lovforslag.

Konklusionen er, at Venstre og De Konservative har fået lov til at køre deres dobbeltspil; men der vil ikke længere være nogen i befolkningen, der er i tvivl om, hvordan Venstres og De Konservatives rolle i den her sag har været. De er reelt nøjagtig lige så medansvarlige for loven og de konsekvenser, den får, som regeringen er.

Jeg tror, at denne lov efterhånden er blevet til en sag, der for mange folketingsmedlemmer er noget meget abstrakt. Jeg tror, der er mange, der undervejs i behandlingen af den har glemt, at det rent faktisk får nogle ret store konsekvenser for temmelig mange mennesker ude omkring i det danske samfund.

Jeg tror, man skulle tænke lidt mere på de ekspedienter i supermarkeder, i lavprisvarehuse og i stormagasiner, som drastisk får forringet deres arbejdsvilkår.

Det er blevet nævnt, at der er mange, der gerne vil arbejde om aftenen, og at der er mange, som det passer meget fint at være på arbejde om lørdagen. Og det tror jeg er rigtigt. Der er en del mennesker, der gerne vil indrette sig på den måde. Men jeg kan garantere for, at der også er en hel del, der ville sætte stor pris på at have rimelig faste arbejdstider og mulighed for nogle sociale, kulturelle eller idrætsmæssige aktivite-

ter, som de kunne planlægge i bare nogenlunde ordentlig tid, og det vil i vidt omfang blive smadret af den lov, som vi nu desværre er tæt på at vedtage.

Sandheden er jo selvfølgelig, at de ansatte rundt omkring i supermarkeder og stormagasiner ikke har mulighed for selv at bestemme, hvornår de skal have deres vagter. Der vil i vidt omfang blive tale om diktater fra arbejdsgivers side, som man er nødt til at rette sig efter, hvis man ønsker at beholde sit job, og det er altså det, som Socialdemokratiet nu medvirker til – i hvert fald flertallet i Socialdemokratiet: at en lang række mennesker får nogle uhyggelig skæve arbejdstider og i vidt omfang får smadret deres dagligdag.

Jeg synes også, man skal lægge mærke til indholdet i den fornyede henvendelse, der kom fra Dansk Fødevareråd. I den forbindelse skal jeg gøre erhvervsministeren opmærksom på, at når der bliver talt om, at der er blevet manipuleret med henvendelsen fra Dansk Fødevareråd, så er det jo ikke mig, der siger det. Jeg refererede, hvad Dansk Fødevareråd havde skrevet i et brev: at det føler, at der er blevet manipuleret med deres synspunkter.

Og jeg kan godt forstå, at de synes hos slagterne og ostehandlerne osv., at det er noget beskæmmende, at 7-Eleven kan komme om mandagen og få ændringer ind i lukkeloven, og at de ikke selv, når de anmoder om det, kan få et foretræde, inden lukkeloven bliver vedtaget.

Der er altså tale om en lang række dagligvare- og specialbutikker, som betyder meget for service og kvalitet, som betyder meget for beskæftigelse, som betyder meget for uddannelse, som nu får et ordentligt gok i nødden af det store flertal i Folketinget, og de kan ikke få lov til at argumentere for deres sag.

Konklusionen er, at den lov, som formentlig desværre bliver vedtaget om kort tid, indholdsmæssigt er et enormt skridt i en forkert retning, at proceduren, der har været anvendt, har været under al kritik, og at man har lyttet til de forkerte, hvorimod alle de mennesker, som det her vedrører, ikke er blevet taget alvorligt.

Vi vil til det sidste protestere på det kraftigste mod, at lovforslaget bliver vedtaget, og vi vil gøre alt, hvad vi kan, for, at loven bliver ændret igen.

**Kim Behnke (FP):**

For mere end tre år siden, nemlig i foråret 1992, var vi i den situation, at en række partier rent